

Мирослав Ђуровић

ГРИЖИЦА

Овдје ми ни жена ни црна мачка
пут замршен не прескочи
свици ми пале цигарету
љубе ме ждребад међу очи

Капље зној јелењи
пусти млинови ситне тишину
љубе се рибе у пружу
у гробљу вампир тражим кућу

Тугује коса иједном вечери
мирис бензина и смоле на уснама
сестре туђином поумирале
остала удовица осама

Овдје ми ни жена ни црна мачка
пут замршен не прескочи
пут се супротно мени одмотава
удаљава ме и омчи.

БАЊО ШАРАНОВИЋ

На дому ти трешње свјесне
беру твоју главу зрелу
још јесени точе пјану
тугу твоју неиспијену

Цетињске те кише топе
воде лимске снове бистре
сва те Црна Гора гледа
а ти на њу — главе исте

Сав од пута и одласка
а пута ти никуд није
поломљених крила орао
над тишином густом свијен

Ни Ком не зна кога љубиш
пјан од жића и даљине
само ти је смрт тријезна
читају те књиге ине

Прође зима нема лета
свијет тијесан твојим снима
градиш кућу у брдима
без мајстора и камена.

ЛПЖЖПТ

ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ

ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ

ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ

ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ

ЛПЖЖПТ

ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ

ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ

ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ
ЛПЖЖПТ